

HET GERECHTSHOF TE AMSTERDAM,

Derde Enkelvoudige Belastingkamer;

Gezien het op 25 augustus 1980 ter griffie ingekomen beroepschrift van X te Z, belanghebbende, ingediend door zijn gemachtigde Mr. Y te Z tegen de uitspraak ter post bezorgd op 25 juni 1980 van de inspecteur der invoerrechten en accijnzen te W betreffende de aan belanghebbende opgelegde naheffingsaanslag in de omzetbelasting voor het tijdvak 1976 tot en met 1979;

Gezien de overige stukken, waaronder de door de gemachtigde met toestemming van de inspecteur ter zitting overgelegde brief van 15 februari 1982 van administratiekantoor A & B B.V. alsmede bijlage I behorende bij de aangifte inkomstenbelasting 1980 van belanghebbende;

Gehoord ter zitting van 22 februari 1980 belanghebbende, vergezeld van voornoemde gemachtigde, alsmede de inspecteur;

Overwegende dat aan belanghebbende voormelde naheffingsaanslag is opgelegd naar een bedrag aan enkelvoudige belasting van f. 13.764,85 en naar een verhoging van f 3.441,--, te zamen f 17.205,85, welke aanslag bij de bestreden uitspraak is gehandhaafd;

Overwegende dat belanghebbende tegen deze uitspraak in beroep is gekomen, aanvoerende dat de uitspraak en de naheffingsaanslag vernietigd moeten worden;

dat de inspecteur heeft geconcludeerd tot bevestiging van de bestreden uitspraak;

Overwegende dat op grond van de stukken en het ter zitting behandelde het volgende tussen partijen is komen vast te staan:

Belanghebbende, ondernemer in de zin van de Wet op de omzetbelasting 1968, drijft een café.

In het kader van de "Renseigneringsaktie 1979" is vanwege de inspecteur bij drankenhandel C B.V. te Z een onderzoek ingesteld naar leveringen van dranken aan horecabedrijven. Bij dit onderzoek werden zogenoemde contante-verkoopbonnen aangetroffen. Voor deze bonnen werden geen facturen afgegeven. De debiteurenadministratie werd verwerkt door middel van een computer;

Overwegende dat de inspecteur onder meer heeft nageheven uit overweging dat een deel van de bovenbedoelde contante-verkoopbonnen betrekking heeft op leveringen van dranken aan belanghebbende;

dat vaststaat dat belanghebbende terzake van deze beweerde leveringen niets heeft geboekt;

dat belanghebbende bestrijdt dat deze bonnen leveringen aan hem betreffen;

Overwegende dat belanghebbende tot grond van het beroep heeft aangevoerd:

Er zijn geen inkopen gedaan die niet in de boekhouding zijn verwerkt.

De door belanghebbende behaalde omzet is in de loop der jaren langzaam gestegen. De omzet waartoe de inspecteur komt is niet behaald en ook nergens terug te vinden. Bovendien geven de berekeningen van de inspecteur in de jaren 1977 en 1978 een onverklaarbare en onbegrijpelijk hoge omzet te zien, niet alleen ten opzichte van voorgaande jaren, maar ook ten opzichte van latere jaren, terwijl toch verwacht zou worden dat de omzet in die jaren zou stijgen nu het zwart inkopen van drank na de "Renseigneringsaktie 1979" niet meer mogelijk was.

De leveranties van C B.V. kunnen niet bestemd zijn geweest voor belanghebbende. Belanghebbende had immers tot 1978/1979 een contract met D en sindsdien met de E-bier, terwijl C de leverancier van F was. Alleen in het weekend, als er geen controle van D was, kocht belanghebbende weleens een aantal fusten F bij C. Artikelen als frisdrank werden zelden bij C gekocht. Wanneer bij C werd gekocht haalde belanghebbende de bestelling meestal zelf af. Alle inkopen werden in de boekhouding verantwoord.

Waarschijnlijk heeft C aan particulieren verkocht en deze verkopen verantwoord door ze op belanghebbendes naam te zetten.

Belanghebbende heeft geen actie ondernomen tegen C B.V. Om de twee maanden had die een andere boekhouder. De heer C is niet meer te vinden;

Overwegende dat de inspecteur daartegenover heeft gesteld:

Uit het onderzoek, ingesteld bij C B.V. te Z, bleek dit bedrijf er een zogenoemd wit en zwart circuit op na te houden.

Alles liep via de computer van het bedrijf. De zwarte orderbonnen met aanduiding "strikt contant, contante verkoop, plaatsnaam" betreffen de nummers 90.000 tot 99.999. De computer was zo geprogrammeerd dat hij voor deze orderbonnen geen factuur uitdraaide.

De debiteurenadministratie kende een bestand voor witte leveranties, nummers 500 tot 10.000 en voor zwarte leveranties, nummers 1 tot en met 366. De logica van de programmering hield in dat één afnemer door de jaren heen steeds hetzelfde nummer bezat per bestand, terwijl er geen verband tussen de bestanden bestond. Witte en zwarte leveringen vonden tegelijkertijd plaats. Geconstateerd werd dat belanghebbende 111 zwarte inkopen niet heeft geboekt.

Het bewijs hiervan wordt geleverd door het feit dat belanghebbende twee debiteurennummers had.

Op de witte orderbonnen staat de naam en het adres voluit omschreven, alsmede er onder een bezorgingsopdracht.

Belanghebbendes debiteurennummer is 1234. Het ordernummer is lager dan 90.000. Verder zijn er hoofdjes met betrekking tot de af te leveren goederen, geldbedragen, emballage, koolzuurcilinders en hand tekeningen.

De zwarte bonnen hebben dezelfde indeling en kennen op de plaats van naam e.d. de notitie:

"strikt contant, contante verkoop, Z."

Belanghebbendes zwarte debiteurennummer is 0123. De ordernummers liggen boven de 90.000.

Dat laatstgenoemd debiteurennummer eveneens van belanghebbende is, wordt door het volgende aangetoond:

- De volledige facturering aan belanghebbende van de bedragen van de witte bonnen is bij de groothandel nagelopen. De bijbehorende zwarte bonnen van dezelfde datum zijn er bij gezocht.

Op de zwarte bon d.d. 21 januari 1977, nr. 91312 debiteurennummer 0123 staat als

totaal bedrag geleverd 234,17 en staat rechts bovenaan met de pen 390,28 en op de achterzijde met de pen $234,17 + 156,11 = 390,28$. De witte bon d.d. 21 januari 1977, nr. 7188, debiteurennummer 1234 heeft een totaal bedrag geleverd van 156,11. Van de witte bon is een factuur gemaakt met nummer 9380 met factuurdatum 21 januari 1977.

De handtekening voor ontvangst bevat op beide bonnen dezelfde soort krabbel. Deze krabbel komt wel vaker bij belanghebbende voor, doch veelal werden zowel witte als zwarte bonnen in het geheel niet afgetekend.

In nog een tiental andere gevallen zijn dezelfde bedragencombinaties aangetroffen zodat de debiteurennummers zeker op dezelfde afnemer betrekking hebben.

- De invoering van de postcode heeft bij de groothandel er toe geleid dat gedurende een drietal weken ook op de zwarte factuur de postcode stond vermeld.

Zowel op de zwarte bon d.d. 19 mei 1978, nummer 99809 als die van 26 mei 1978, nummer 99931 staat de postcode van belanghebbende vermeld: 0123 AA Z.

- In diverse gevallen staan er opdrachten voor bezorging op de bonnen. Het verband tussen de witte en zwarte bonnen blijkt indien op een witte bon van een bepaalde dag een bijzondere opdracht, afwijkend van het normale, vermeld wordt en op de zwarte bon van die dag dezelfde opdracht voorkomt. Zo komt zowel op een zwarte bon van 4 oktober 1978, nummer 92230 als op de witte bon van gelijke datum nummer 61180 de aantekening "s morgens vroeg bezorgen" voor. Op deze bonnen komen ook weer geldbedragen voor welke met de pen op de achterzijde van de zwarte bon zijn geschreven en opgeteld 405,09 (wit) en 243,05 (zwart) totaal 648,14.

- In een bepaald geval is zowel op de zwarte als op de witte bon met een numerateur gewerkt.

Op de zwarte staat 2737 (doorgehaald) en 2738 beide met datum 13 september 1978; op de witte staat 2739 13 september 1978 in eenzelfde afdruk.

Belanghebbende wil aan de hand van vergelijkingscijfers aantonen dat er niet zwart ingekocht kan zijn.

Hiertegenover wordt gesteld dat de naheffingsaanslag is gebaseerd op feiten gebleken in de jaren waarover een onderzoek is ingesteld. In voorgaande jaren had C B.V. zijn administratie nog niet geautomatiseerd. Het is echter geenszins

uitgesloten dat ook voorheen de handelwijze deels zwart, deels wit bij elke aankoop werd toegepast.

De bevindingen uit het onderzoek hebben tot een groot aantal naheffingen geleid. In de meeste gevallen hebben de betrokken ondernemers zich in de bezwaarfase bij de naheffing neergelegd. Naar aanleiding van deze bevindingen is belanghebbendes boekhouding voor de jaren 1977 tot en met 1979 verworpen als grondslag voor de berekening van de verschuldigde belasting. De onderhavige naheffingsaanslag is opgelegd op basis van een niet geboekte omzet, welke is berekend uit de niet geboekte inkomsten. Toegepast is een verhoging van 25% wegens ernstige grove schuld of opzet bij het doen van te lage aangiften;

Overwegende omtrent het geschil:

De inspecteur heeft ter zitting getoond de originele stukken uit de administratie van C.B.V., welke hij in het verzoekschrift heeft vermeld.

De vermeldingen op bedoelde stukken in onderlinge samenhang bezien wettigen het vermoeden, dat de onder het debiteurennummer 0123 als contante verkopen geboekte leveringen van die vennootschap betrekking hebben op aan belanghebbende geleverde goederen. Dit vermoeden wordt nog versterkt door de bevinding van de inspecteur, dat een groot aantal ondernemers zich blijkbaar niet in rechte verzet tegen het ten aanzien van hen gerezen vermoeden, eveneens ontleend aan de administratie van genoemde vennootschap. Belanghebbende heeft dit vermoeden niet ontzenuwd. Hij heeft geen enkele aannemelijke verklaring gegeven voor de bevindingen in de administratie van zijn leverancier. Uit de enkele vergelijking met de geboekte omzetcijfers in andere jaren, welke gemotiveerd door de inspecteur is bestreden, volgt niet zonder meer dat het door de administratie van zijn leverancier opgeroepen vermoeden wordt verzwakt. De veronderstelling van belanghebbende dat de leverancier aan particulieren heeft verkocht en de desbetreffende leveranties op zijn naam heeft gesteld, moet als onaannemelijk worden verworpen, zowel op grond van de wijze van administratie door de leverancier, welke juist geen tenaamstelling inhield, als op grond van de diverse aantekeningen op de ter zitting getoonde stukken en het uitblijven van enige akte van belanghebbende jegens die leverancier. Onder de hiervoor geschetste omstandigheden mocht van belanghebbende toch worden verwacht dat hij tenminste van zijn leverancier

verantwoording zou hebben gevraagd voor diens omstreden boekingen. Belanghebbende heeft geen aannemelijke verklaring gegeven voor het achterwege laten van ook maar enige aktie.

Uit de vorenoverwogen feiten en omstandigheden volgt dat belanghebbende niet regelmatig aantekening heeft gehouden van de aan hem verrichte leveringen van goederen en dat hij mitsdien niet heeft voldaan aan de verplichtingen welke hem zijn opgelegd bij en krachtens artikel 34 van de Wet op de omzetbelasting 1968. Ingevolge het bepaalde in artikel 36 van die wet in samenhang met artikel 29, lid 1, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen moet het beroep worden verworpen, omdat niet is gebleken dat de aanslag - waarvan de berekening niet in geschil is - onjuist is.

Beslist moet daarom worden als volgt:

BEVESTIGT de uitspraak van de inspecteur.

Aldus gedaan in raadkamer van 1 juni 1982 door Mr. Steenbergen, in tegenwoordigheid van Mr. Vellema als griffier.

Vellema

Steenbergen

AANGETEKEND VERZONDEN
24 JUNI 1982
AAN PARTIJEN.